Scrisori primite la redacție

Reflecții pe marginea articolului „În loc de concluzii serioase, scuze!"

Am citit cu multă atenție articolul **„În loc de concluzii serioase, scuze!"** apărut la rubrica volei. Am dori și noi să discutăm cauzele care au dus la impasul prin care trece actualmente voleiul masculin românesc, deoarece experiența de ani de zile căpătată în tribună — vizionînd atîtea meciuri interne, internaționale și chiar antrenamente — contează foarte mult după părerea noastră.

Comportarea nesatisfăcătoare în turneul de la Constanța a reprezentativelor noastre de volei a marcat de fapt începutul discuțiilor asupra unor probleme mai vechi.

Nu sîntem de acord cu scuzele ieftine ale antrenorilor, semnalate și de susmenționatul articol. Iubitorii acestei ramuri sportive sînt nemulțumiți de comportarea voleibaliștilor și voleibaliștilor fruntași. În dorința fierbinte de redresare a acestei ramuri sportive care în anii 1955—1958 s-a ridicat la nivel mondial, vă rugăm a ne publica aceste cîteva rînduri :

★

Critica, prin arătarea cu curaj a tuturor lipsurilor ivite în ultimul timp, este un remediu sigur de redresare a voleiului în țara noastră.

Autoliniștirea, îngîmfarea și blazarea nu numai a jucătorilor ci și a antrenorilor au dus voleiul în situația în care se află. Păstrarea în lotul masculin a unor jucători (Rusescu și Roman) care — într-adevăr — au avut un important cuvînt de spus la ridicarea voleiului românesc pe o treaptă superioară, dar care acum sînt plafonați, nu mai au posibilități de creștere, nu mai au mobilitate și reflexe în linia a II-a, este una din cauzele principale. Ne amintim cu plăcere de Costea Reva, excelentul jucător din echipa Uniunii Sovietice, pe care l-am văzut de curînd, cu prilejul jocului Rapid—T.S.K.A. Moscova, pe banca conducătorilor. În plină glorie, a lăsat locul în echipă unor elemente tinere și talentate.

În același timp menținerea în lot a unor jucători fără pregătirea necesară (Pădurețu) în detrimentul unor elemente foarte bune (Chiriță, Coste, Cozonici, Timirgazin) nu este un lucru normal. S-a ajuns astfel ca echipa noastră reprezentativă să fie alcătuită ani de-a rîndul din aceiași jucători, indiferent de forma arătată înaintea turneului respectiv. S-a ajuns astfel la promovarea unei metode nejuste, aceea a „senatorismului de drept", ceea ce a făcut ca o serie de voleibaliști să nu se mai pregătească cu toată atenția, pentru că știau dinainte că nu vor putea lipsi din echipa națională. Pe de altă parte, aceasta avea repercusiuni și asupra pregătirii tinerilor jucători care, în acest fel, își vedeau îngreunată calea spre afirmare.

Perioada prea scurtă de pregătire despre care au vorbit cei doi antrenori este o scuză care nu stă la baza unor concluzii serioase, deoarece se poate afirma că în ultimii doi ani în lotul reprezentativ a pătruns un singur jucător nou : Pavel. Deci, aceiași jucători au fost selecționați de mai multe ori, își cunosc jocul fiecare, antrenîndu-se și jucînd cam în aceeași echipă.

În declarațiile antrenorilor N. Sotir și V. Surugiu se mai spune că voleibaliștii noștri au fost obosiți sau bolnavi. Nu înțelegem despre ce oboseală este vorba ! Jucătorii de la Progresul (majoritatea componenților lotului reprezentativ) n-au avut în față decît campionatul republican. Ce să mai spună cei de la Rapid, care, în plus față de cei de la Progresul au participat la 8 meciuri internaționale în cadrul „Cupei Campionilor Europeni", sau cei de la Dinamo București care au luat parte la Dinamoviada de la Sopot (R. P. Polonă) în preajma turneului de la Constanța ? Ce l-a făcut pe tov. N. Sotir să accepte în lot jucători obosiți, și, culmea, chiar bolnavi ?

Antrenorul prim al echipei masculine mai declară că „Mai avem mult de lucru în ceea ce privește precizia paselor, eficacitatea atacului, îmbunătățirea blocajului, a apărării din linia a II-a și a mobilității în teren", ceea ce înseamnă „A.B.C."-ul în materie de volei. Dacă ceea ce declară dînsul este adevărat, îl întrebăm ce a făcut de cînd este antrenorul echipei masculine pentru îmbunătățirea „abecedarului" în materie de volei, mai ales că între selecționabili activează jucători din echipa pe care o antrenează ? Pentru că nu se poate — în condițiile arătate — să nu facem o paralelă între modul deficitar în care a fost pregătită echipa noastră reprezentativă pentru turneul de la Constanța și deficiențele în pregătire pe care le arată de obicei formația Progresul București, antrenată tot de tov. N. Sotir. Deficiențele sînt — în general — aceleași.

Am asistat la antrenamentul de pe velodromul Dinamo, înaintea turneului de la Constanța. Am văzut prima reprezentativă jucînd cu cea de tineret. Deși se întrevedeau multe lucruri de îndreptat, antrenorii primei reprezentative arătau o autoliniștire exasperantă. De ce — în cadrul acestor antrenamente — nu se fac observațiile necesare, pe care antrenorii noștri le sesizează numai după ce pierd meciuri, scoțîndu-le din carnețel și publicîndu-le în „Sportul popular" drept scuze ? Cum se pot trage concluzii juste asupra felului cum a decurs ultimul antrenament efectuat în București, dacă antrenorul N. Sotir n-a participat la întregul joc, ci numai la cîteva seturi ?

Voleiul nostru masculin a atins și poate atinge din nou, cele mai înalte culmi. Avem elemente foarte talentate care trebuie dirijate spre echipa reprezentativă. A PURTA TRICOUL NAȚIONAL ESTE O CINSTE ȘI ACEASTA TREBUIE ACORDATĂ ACELORA CARE O MERITĂ.

DAN COJOCARU
controlor tehnic la uzinele „Semănătoarea"

ALEXANDRU ANDREESCU
economist-statistician la întreprinderea „Dealul Spirei"

BOX

EXEMPLU DE PERSEVERENȚĂ ȘI CONȘTIINCIOZITATE

Amatorii de box care frecventează cu regularitate reuniunile pugilistice din Capitală cunosc, probabil, că o bună parte dintre acestea se desfășoară din inițiativa comisiei orășenești de box, alcătuită în majoritate din activiști obștești. La fiecare sfîrșit de săptămînă, uneori chiar la mijlocul săptămînii, în cartierele periferice ale orașului au loc cu regularitate gale amicale, la care prezența unuia sau mai multor membri ai comisiei orășenești a devenit de mult un lucru obișnuit.

Tovarășul Vili Siner este unul dintre membrii acestei comisii. Trecut de mult de prima tinerețe, „nea Vili" se mișcă totuși ca argintul viu. În bună măsură acestui activist inimos se datorează organizarea unor serii de gale cu participarea pugiliștilor de categorii inferioare de clasificare. Anul trecut, de pildă, prin grija comisiei orășenești de box (la care și-a adus un prețios aport și tov. Vili Siner) pugiliștii bucureșteni au participat la nu mai puțin de 186 gale.

Aceasta a și făcut ca la sfîrșitul anului, comisia de box a orașului București să fie declarată fruntașă pe țară. Vili Siner, secretarul comisiei orășenești, este un exemplu de perseverență și conștiinciozitate în muncă, demn de a fi urmat de cît mai mulți activiști obștești.

● Astă-seară, începînd de la ora 19,30, va avea loc pe terenul Dudești prima reuniune din cadrul „Cupei Metalul". Competiția este organizată de asociația sportivă Timpuri noi.

● Zilele trecute a avut loc în arena Voința din Oradea întîlnirea dintre echipele reprezentative ale orașelor Oradea și Tg. Mureș. Orădenii au cîștigat cu scorul de 11—5. REZULTATE TEHNICE : **hîrtie** : Ion Nica (O) b.p. Iosif Kerekes (Tg. M.) ; **muscă** : Mihai Orosz (Tg. M.) b.p. Emeric Szappanos (O) ; **muscă** : Constantin Gui (O) b.p. Mihai Bucsi (Tg. M) ; **cocoș** : Ludovic Varga (O) b.p. Petru Giurca (Tg. M.); **pană**: Ion Nuțiu (O) b.ab. Nicolae David (Tg. M) ; **semiușoară** : Gh. Gheorghiță (O) b.p. Carol Demeter (Tg. M.) ; **ușoară** : Iosif Szigeti (Tg. M) b.p. Francisc Pocsi (O) ; **semimijlocie** : Ioan Nyri (O) meci nul cu Carol Koncsag (Tg.M) ; **semigrea** : Oct. Cioloca (O) b.p. Mircea Soltan (Tg.M). **ILIE GHIȘA**-coresp. regional

CICLISM

ACTIVITATEA LA ZI

● Cei mai buni cicliști din Capitală se vor întrece duminică dimineața în cadrul fazei orășenești a campionatului R.P.R. de fond. Adunarea concurenților va avea loc la ora 17,30 la stadionul Constructorul din șoseaua Olteniței. Întrecerile se vor desfășura pe șoseaua București—Oltenița după următorul program : *avansați* (cat. I, II, III și tineret): 120 km; *juniori cat. I și a II-a : 60 km; fete:* 25 km : *biciclete oraș :* 10 km.

● Mîine se va organiza o nouă excursie cicloturistică. Participanții vor vizita cu acest prilej strandul Mihăilești așezat pe malul rîului Argeș unde se vor desfășura întreceri de înot și un concurs de ciclism pe categorii de biciclete și vîrstă. Adunarea concurenților : stadionul Dinamo ora 7.

● Comisia de specialitate de pe lîngă consiliul orășenesc U.C.F.S. Ploești a inițiat pînă în prezent două excursii cicloturistice, la care au participat 62 de muncitori împreună cu familiile lor. Comisia cicloturistică și-a propus să organizeze aproape în fiecare duminică asemenea excursii. *(I. Rădulescu*-coresp.).

NATAȚIE

Mitrofan, Oanță și Al. Popescu concurează astăzi și mîine la Budapesta

● ULTIMA ETAPĂ A TURULUI ÎN CAMPIONATUL DE POLO ● RAPID BUCUREȘTI CEA MAI BUNĂ ECHIPĂ DE JUNIORI ● ETAPA A III-A ÎN „CUPA ORAȘELOR".

Mihai Mitrofan (dreapta) și Gyorgy Kunsagi, aflați înaintea disputei din decembrie 1959, schimbă fanioane și buchete de flori.

Interes major în jurul a două probe olimpice, astăzi și mîine pe insula Margareta unde se desfășoară finalele campionatelor republicane ale R.P.U. — ediția 1960; ele sînt 200 m. bras și 200 m fluture și se vor bucura de prezența „olimpicilor" noștri **Mihai Mitrofan, Adrian Oanță** și **Alex. Popescu.** Primii doi vor avea un adversar redutabil în persoana lui **Gyorgy Kunsagi,** proaspătul recordman al R.P. Ungare, cu timpul de 2:41,5. În ultimii ani Mitrofan s-a mai întîlnit cu Kunsagi, în patru rînduri, pe culoarele bazinelor din București, Budapesta și Praga, reușind să-l învingă de fiecare dată. În cursa de 200 m fluture, **Alex. Popescu** va căuta să întreacă și de astă dată pe **Lajos Varszegi,** campionul R. P. Ungare. Ultima dată el a obținut victoria — la București — după o cursă memorabilă. Este de așteptat ca în această companie selectă, olimpicii noștri să reușească la Budapesta rezultate de mare valoare.

★

Mîine sînt programate la București și Tg. Mureș jocurile ultimei etape a turului campionatului republican de polo. În Capitală (la ștrandul Tineretului, cu începere de la ora 12) se dispută meciurile Voința București—Știința Cluj și Progresul București—Știința București. Față de ultimele loc evoluții, Știința Cluj și Progresul București au prima șansă. La Tg. Mureș echipa locală C.S. Tg. Mureș va face eforturi să întrerupă șirul victoriilor pe care le-a obținut pînă în prezent C.S. Oradea, liderul clasamentului.

★

Recent, la ștrandul Tineretului s-au încheiat jocurile din cadrul campionatului orașului București, rezervat echipelor de juniori. Formația **Rapid București,** pregătită de antrenorul **Constantin Vasiliu** a avut cea mai bună comportare, reușind, astfel, să se claseze pe primul loc. Iată clasamentul:

1. Rapid	6	6	0	0	33: 3	12
2. Clubul sp. școlar	6	4	1	1	20: 6	9
3. Dinamo	6	3	1	2	18:12	7
4. Progresul	6	3	1	2	21:16	7
5. Șc. sp. elevi	6	2	1	3	19:12	5
6. C.C.A.	6	1	0	5	6:27	2
7. Voința	6	0	0	6	4:45	0

Luni 1 august 1960, la ștrandul Tineretului se deschide un nou ciclu de învățare a înotului pentru copii. Durata ciclului este de 15 zile. Vîrsta copiilor admiși este 5—12 ani. Cele patru serii funcționează zilnic după următorul orar: **seria I:** 8—10; **seria a II-a:** 10,30—12,30; **seria a III-a:** 14—16; **seria a IV-a:** 16—18.

★

Astăzi și mîine, la București și în celelalte centre de natație ale țării se dispută etapa a III-a a concursului de înot prin corespondență dotat cu „Cupa orașelor". În Capitală întrecerile se desfășoară la ștrandul Tineretului, astăzi de la ora 18 și mîine de la ora 10.

Numai la natație sînt necesare invitațiile?

Se întîmplă adesea ca rîndurile unei cărți să-ți releve propriile frămîntări sau vise, înfiorîndu-te de o tainică mulțumire. Un astfel de sentiment am avut citind articolul „Invitație unui antrenor" apărut recent în „Sportul popular". „Invitația" era adresată antrenorilor de natație. Ideea promovată m-a frămîntat însă de mult, ca antrenor de atletism, și am discutat-o în multiple ocazii, în diverse cercuri mai mult sau mai puțin atletice.

Tinerele mlădițe, atît de scumpe patriei noastre, ne sînt încredințate nouă antrenorilor pentru a le da modelarea cuvenită. Sute de talente păsesc cu dragoste pe verdele gazonului sau șinsgerul pistei, animați de o neclintită încredere în noi, îndrumătorii lor. Pe cîți dintre ei i-am călăuzit însă acolo unde le dădea dreptul talentul și aspirațiile lor? Pe cîți dintre ei, nepriceperea sau comoditatea noastră, după ani de muncă dusă la întîmplare, i-au făcut să părăsească terenul de sport? Cîți dintre copiii cărora ieri le prevedeam titluri de campioni și recordmani, nu vin astăzi decît din obișnuință, la antrenamente, fără a mai spera — nici ei și nici noi — în împlinirea legitimelor aspirații de la început?

Fiecare dintre noi, antrenorii, am merita o „invitație" de genul celei din articolul mai sus specificat și apoi să fim serios trași la răspundere, căci obiectul muncii noastre sînt OAMENI și despre importanța acestui fapt nu mai trebuie să menționez.

Ce au făcut tovarășii antrenori din excelenții noștri juniori de ieri : Gh. Ciobanu, A. Romfeld, Gh. Corșatea, Val. Jurcă, L. Marks, S. Ciochină, V. Keller, St. Perneki, C. Drăgulescu, M. Ursac, I. Iordan, Ileana Zilli, Drotleff, Sanda Grosu? Azi cînd prețiosul potențial zăgăzuit în ei, îndreptat de noi acolo unde ne sfătuiește știința, ar fi trebuit să-i situeze pe aceștia spre vîrful piramidei atletismului național, european sau mondial, mulți au dispărut de pe stadioane, iar ceilalți realizează rezultate lamentabile.

În coloanele ziarelor și cu prilejul ședințelor de analiză atleții sînt aspru criticați din cauza stadiului lor necorespunzător față de posibilitățile și condițiile pe care le au. Dar oare : Măgdaș, Dobai, Enache, Savel, Ardeleanu, S. Ioan, Szabo, Licker, Crețu, Ivanov, Răscănescu, Coveianu, Ioana Petrescu, Viorica Belmega, Erika Scherer (pentru a nu enumera decît puțini dintre ei) să fie singurii vinovați pentru nivelul submediocru al performanțelor pe care le realizează? Marea vină a acestei situații ne revine, în primul rînd, nouă antrenorilor, care pe „cîmpul de bătaie" ne prezentăm mai puțin decît modest înarmați.

Inerția rutinei noastre ne facem să fim aceiași ieri și azi și dacă serioase „invitații" nu ne vor fi adresate la timp, vom fi la fel și mîine!

O serioasă maturitate și bază științifică relevă articolele de specialitate apărute în revistele sovietice, poloneze, germane etc. Nu întreb cîți dintre noi gîndim și scriem la fel! Întreb, cîți sîntem măcar la curent cu problemele dezbătute de ei? Cîți cunoaștem și aplicăm în cadrul lecțiilor de antrenament învățăturile pedagogiei, fiziologiei, psihologiei, biomecanicii etc.? Noțiunea de antrenor modern se apropie tot mai mult de cea de om de știință. Oare ne încadrăm noi antrenorii în această luptă de zi cu zi, de cercetare și de cucerire a noului, premisa de bază a impresionantului progres al atletismului mondial? Întrebări din acestea, la care marea majoritate a noastră ar trebui să răspundă sincer: NU!, sînt multiple. Și asta într-o perioadă cînd se cere, în toate domeniile noastre de activitate, de a munci la nivelul cel mai înalt al tehnicii mondiale.

Va trebui să muncim, de acum înainte, cu o rîvnă deosebită ca să putem umple, cît mai grabnic, golurile pe care le avem în pregătirea noastră. În caz contrar ...„invitații"! Și cît mai publice! Iar federațiile să nu mai aștepte ani de zile ca să facă asemenea „invitații". Orice talent trebuie luat în strictă evidență și urmărit cu perseverență și seriozitate mai mulți ani. Atunci cînd se constată o „oprire" la mijloc de drum, trebuie stabilite cauzele și să se ia măsuri aspre, care să meargă pînă la îndepărtarea din muncă a antrenorilor respectivi. După părerea mea mai trebuie trași la răspundere și acei antrenori, care parcă evită descoperirea și contactul cu talentele!

Cine oare sînt cei mai indicați să dea țării atleți cu rezultate înalte dacă nu Ioan Moina la sprint, Cristache Barla la triplusalt, Aurel Coman la disc, Nicolae Gurău la greutate, Gheorghe Steriade și Ladislau Kiss la garduri? Dar de la ei așteptăm de mult!... Și, ceea ce-i mai important, pînă cînd?

Material uman, excepțional dotat, avem din belșug! Aurora Mihăilescu, Gabriela Rădulescu, Crista Maksay, Anca Gurău, Rodica Voroneanu, Eliade Simion, Dinu Drăgan, Elöd Kincses, Petre Astafei, Aurel Stamatescu, Mihail Calincov, Ștefan Beregszaszi, Eugen Ducu (lista s-ar putea încă mult lungi!) sînt cîteva name cărora pasiunea și mai ales priceperea noastră le-ar putea da, în anii viitori, rezonanța mondială de mult așteptată și, care ar contribui fără tîndoială la scoaterea atletismului nostru de pe lista „problemelor spinoase".

prof. IOAN VINTILĂ
antrenor de atletism

RUGBI

Reușitul turneu în R. S. Cehoslovacă și R. D. Germană al rugbiștilor de la Rapid București

Echipa Rapid București din campionatul de calificare și-a încheiat cu succes turneul întreprins în Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Democrată Germană, cîștigînd toate cele patru partide susținute.

Primul joc a avut loc la 20 iulie la Praga în compania reprezentativei orașului. Rugbiștii români au practicat un joc deschis, spectaculos, aplaudat la „scenă deschisă" de publicul spectator. Jocul a luat sfîrșit cu scorul de 9—5 (3—5).

Al doilea joc a avut loc în orașul Halle, unde rugbiștii feroviari au întîlnit echipa Lokomotiv Leipzig, pe care au învins-o cu scorul de 23—8 (0—0).

La 25 iulie la Leipzig, tot în compania formației Lokomotiv Leipzig rugbiștii de la Rapid și-au dovedit superioritatea, învingînd la un scor categoric : 18—0 (8—0). În ultimul joc al turneului disputat la 27 iulie la Brno echipa Rapid București a dispus de o puternică reprezentativă a orașului Brno cu scorul de 11—5 (0—5).

Echipa Rapid București s-a comportat excelent în fața unor echipe tari, de primă categorie (mai ales în Republica Socialistă Cehoslovacă), practicînd un rugbi deschis și spectaculos.

N. B.